

G. VERSTRAETEN donne lecture du texte suivant :

G. VERSTRAETEN geeft lezing van de volgende tekst:

Er is al redelijk wat gedebatteerd en inkt gevloeid over het respect voor de taalwetgeving in de Brusselse test- en vaccinatiecentra, vooral op het Brussels Gewestelijk niveau. Zoals u ongetwijfeld weet vallen de test- en vaccinatiecentra als diensten van openbaar nut onder de taalwetgeving die van kracht is in Brussel, en dus moeten deze alle mensen kunnen helpen in de beide officiële talen, zijnde het Frans én het Nederlands.

Er waren al verschillende incidenten, in vaccinatiecentrum "Pacheco", testcentrum Brussel-Zuid, testcentrum Etterbeek en zelfs in het vaccinatiecentrum op de "Heizel", het grootste van het land, waren er problemen met respect voor de taalwetgeving, waarbij Nederlandstaligen niet in hun taal geholpen konden worden.

Dit is niet louter een principekwestie. Zeker wat het medisch aspect betreft. Wanneer iemand moet antwoorden op de vraag of die "des anticoagulents" (bloedverdunners) neemt, is het voor een Nederlandstalige niet altijd evident om te antwoorden. Medische termen zijn vaak technisch en geen parate kennis, ook niet bij iemand die het Frans verder goed machtig is. Ook als iemand zelf bepaalde angst heeft en met medische vragen zit die een complex antwoord vereisen wordt het moeilijk als de persoon die de prik moet zetten amper of geen Nederlands kent.

Hoewel ik hoor dat het personeel in het vaccinatiecentrum van Anderlecht zeer goed werk levert, dat het vlot loopt en dat men uiterst vriendelijk is heb ik toch recent van een Anderlechtenaar een klacht gekregen dat hij niet in het Nederlands geholpen werd, en dat het kaartje dat hij achteraf meekreeg als bewijs van zijn vaccinatie ééntalig Franstalig is.

Daarom had ik graag volgende vragen gesteld:

- Hoe wordt de tweetalige werking van het vaccinatiecentrum verzekerd?
- Is er altijd Nederlandstalig of -kundig medisch personeel ter beschikking om mensen in het Nederlands te helpen als zij dit wensen?
- Wordt aan het onthaal verzekerd dat er altijd iemand aanwezig is die Nederlandstalig of -kundig is?
- Wordt aan het onthaal duidelijk gemaakt dat men in de beide landstalen bediend kan worden? Wordt dit expliciet gevraagd aan het onthaal zodat mensen een keuze kunnen maken in welke landstaal zij verder geholpen worden?
- Zijn er tweetalige of Nederlandstalige kaartjes als bewijs van vaccinatie beschikbaar? Wordt gevraagd in welke taal men dit wil als het twee aparte ééntalige kaartjes zijn?

Monsieur le Bourgmestre-Président répond que l'accueil administratif se fait par des agents communaux qui disposent de leur brevet « Selor ». Si des questions plus prises se posent, on fait en sorte qu'il y ait toujours du personnel d'encadrement à la fois francophone et néerlandophone vers qui on peut se référer s'il faut répondre à des questions plus précises. En ce qui concerne le personnel infirmier, il a fallu faire appel à une agence d'intérim. Il y a beaucoup de personnel médical bilingue proposé par cette agence mais il faut convenir qu'il ne l'est pas tout, d'autant plus que ces personnes sont difficiles à trouver. C'est à cet endroit de la chaîne de vaccination que se situe la plus grosse difficulté. Si une question médicale se pose et qu'un membre du personnel médical n'est pas bilingue, il peut renvoyer vers le médecin qui est présent en permanence et qui peut répondre dans les deux langues ; En ce qui concerne les cartes de vaccination, il n'y a pas d'obligation. Le « Lotto Park » est un des seuls centres à avoir ce choix de laisser une trace de la vaccination. Il est vrai que ces cartes fournies par la « COCOM » qui les reçoit elle-même des firmes fournisseuses de vaccins, étaient uniquement en Français lors de la première semaine. Pour les semaines ultérieures,

ces cartes étaient uniquement en Néerlandais. Maintenant, il existe un stock suffisant de cartes francophones et néerlandophones distribué en fonction de la langue de la personne.